

управлінських рішень для забезпечення безперервного економічного розвитку підприємства. Він включає чотири основні підсистеми, які використовують для вирішення внутрішніх та зовнішніх проблем.

Перша підсистема включає системи моніторингу, оцінки фінансового стану, ідентифікації загроз і ризиків, прогнозування банкрутства тощо. Друга підсистема охоплює індикатори економічної безпеки, нормативні оцінки та індекси. Третя підсистема пропонує різні варіанти рішень, таких як маневрування ресурсами, зміни в стратегії, застосування санкцій чи стимулів. Четверта підсистема включає правові основи, які можуть використовуватися для усунення проблем, таких як правова, інформаційна, кадрова, організаційно-управлінська.

Для забезпечення максимальної ефективності виробництва підприємству необхідно створити внутрішні відділи контролю економічної безпеки, які оперативно виявляють ризики, компенсують фінансові збитки та формують резервні кошти. Такі відділи повинні працювати за чітко визначеним і структурним механізмом, який дозволяє максимізувати їх результативність.

Література:

1. Козаченко Г.В., Пономарев В.П., Ляшенко О.М. Економічна безпека підприємства: сутність та механізм забезпечення: Монографія. К.: Лібра, 2003. 280 с.
2. Ляшенко О.М. Концептуалізація управління економічною безпекою підприємства: [монографія]. Луганськ: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2011. 400 с.

ЕКОНОМІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ НАПРЯМІВ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ ВИТРАТ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ

*Богінська Л.О., к.е.н., доцент
Камінський Ю.М., магістрант ПЦБ
Сумський національний аграрний університет*

Тема є дуже актуальною в контексті сучасного енергоспоживання та сталого розвитку. Оскільки світ прагне скоротити викиди парникових газів і перейти на більш чисті джерела енергії, розуміння того, як можна ефективно використовувати електроенергію в цих повсякденних сферах, має вирішальне значення. Крім того, технологічний прогрес та зміни в енергетичній політиці впливають на способи використання електроенергії для опалення, приготування їжі та гарячого водопостачання, що робить цю тему надзвичайно актуальною як для споживачів, так і для політиків, які прагнуть зробити обґрунтований вибір для більш сталого майбутнього.

У дослідженні оцінюється техніко-економічний стан енергетичного сектору Сумської області, включаючи джерела енергії, структуру споживання та проблеми, що впливають на якість життя місцевого населення. Підкреслюється важливість конкуренції на ринку послуг, впровадження

енергоефективних технологій та окреслюються пріоритетні напрямки розвитку енергетичного сектору регіону.

Загальновідомо, що електрика може слугувати засобом виробництва тепла для різних цілей, таких як опалення, приготування їжі та забезпечення гарячої води. Електричне опалення має ряд переваг:

– гнучке регулювання нагріву – електричне опалення пропонує найширший спектр можливостей для ефективного та економічно вигідного управління опалювальними системами, що дозволяє легко налаштовувати систему, наприклад, вимикати опалення в певних приміщеннях або встановлювати запрограмовані денні або тижневі температурні цикли;

– регулювання споживання тепла – електричні системи опалення можуть бути точно налаштовані для регулювання споживання тепла, що призводить до потенційної економії енергії на 25%;

– акумулюючі потужності та інфраструктура – для компенсації температурних коливань протягом дня, особливо в пікові та напівпікові періоди, можна генерувати та зберігати додаткову теплову енергію, однак це вимагає значних потужностей для зберігання і, часто, будівництва більш потужних електромереж і трансформаторів;

– зменшення споживання тепла в години, коли будівля не зайнята – для будівель з періодичною зайнятістю регулювання температури в приміщеннях у неробочі години може зменшити споживання тепла на 15-20%;

– гаряче водопостачання – щоб зменшити споживання палива, воду можна нагрівати виключно вночі і зберігати в резервуарах для денного використання.

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ПРИНЦИПИ ТА ПІДХОДИ, ЩОДО ФОРМУВАННЯ ТА ПІДГОТОВКИ ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У БУДІВНИЦТВІ

Богінська Л. О., к.е.н., доцент

Тукін С. А., магістрант ПЦБ

Сумський національний аграрний університет

Будівельна галузь є наріжним каменем світового розвитку, роблячи значний внесок в економічне зростання та покращення інфраструктури. Однак її подальший розвиток значною мірою залежить від кваліфікації інженерно-технічних працівників. Стрімкий розвиток технологій, зміни в будівельних матеріалах та зростаюча складність проектів вимагають постійного підвищення кваліфікації будівельних спеціалістів. Незважаючи на критично важливу роль цих працівників, існує помітна прогалина в науково-методичних засадах їхнього формування та навчання.

У сучасному ландшафті потреба у стійкій та життєздатній інфраструктурі додає ще один рівень складності до обов'язків інженерно-технічних працівників. Вирішення проблем, пов'язаних зі зміною клімату, дефіцитом